

از قهرمانی افسانه‌ای ۱۹۶۶ پاسر الف رمزی محسوب می‌شود. توخل باتیمی که میانگین سنی ایده‌آل داشت، فوتبال مالکیتی مدرن، پرسینگ شدید و ضد حملات زهر آگین را به نمایش گذاشت. او از اشتباهات خود در بازی مقابل آرژانتین درس گرفت و در این مسابقه، با رویکردی کاملاً نهاجمی، ثابت کرد که دفاع بهترین راه برای حفظ نتیجه‌ست.

سوت پایان داور، نقطه پایانی بود بر یکی از زیباترین، پر گل ترین و دراماتیک‌ترین بازی‌های تاریخ جام‌های جهانی. انگلیس ۶ فرانسه ۴. اعدادی که بیشتر شبیه به نتیجه یک ست در ورزش تنیس است تا یک مسابقه در بالاترین سطح فوتبال جهان. بازی رده‌بندی جام جهانی ۲۰۲۶، به ما یادآوری کرد که چرا دیوانه‌وار عاشق این ورزش هستیم. این مسابقه نشان داد که وقتی فشار هاو قفل‌های ذهنی ناشی از ترس شکست در فینال برداشته می‌شود، بازیکنان می‌توانند چه جادویی در زمین خلق کنند. هت‌تریک بو کایو ساکار، کوردشکنی‌های کیلیان امباپه، نبوغ جود بلینگهام و طراحی‌های چشم‌نواز مایکل اولیسه، همگی اجزای یک تابلوی نقاشی بی‌نظیر بودند که در استادیوم هاردراک ترسیم‌شد. مدال برنزی که بر سینه بازیکنان انگلیس نشست، تنها یاداشی یک تورنمنت خوب نبود؛ این مدال، نماد تولد دوباره یک نسل طلایی بود که حالا با هدایت مردی آلمانی، می‌داند چگونه برای رسیدن به قله‌ها بجنگد. این مسابقه بدون شک استانداردهای دیدارهای رده‌بندی را، برای همیشه تغییر داد و ثابت کرد که گاهی اوقات، زیباترین و خالص‌ترین شکل فوتبال، نه‌در نبرد برای جام طلایی، بلکه در نبردی برای حیثیت، غرور و عشق به بازی رقم‌می‌خورد.

مایک منیان، با پیروزی ستاره انگلیسی همراه شد تا گل پنجم، آبی بر آتش حملات خروس هاباشد. اما در این بازی هنوز به پایان نرسیده‌بود. در روق‌های تلف‌شده، عثمان دمبله روی پاس اوپمکاتو، بار دیگر اختلاف را به حاقل رساند (پنج بر چهار)، ورزشگاه در التهابی وصف‌ناپذیر بود که جود بلینگهام، در آخرین ثانیه‌های بازی، با یک حرکت تک‌فهره استثنایی و عبور از محافظان خسته فرانسه، گل دهم بازی و گل ششم انگلیس را به ثمر رساند تا میخ آخر را بر تابوت رویاهای دشان بکود. این پیروزی، تنها یک برد در دیدار رده‌بندی نبود؛ این یک بیانیه قدرتمند از سوی توماس توخل بود. مرد آلمانی که در ابتدای حضورش روی نیمکت سه‌شیرها با تردیده‌های فراوانی از سوی رسانه‌های بریتانیایی مواجه‌بود، نشان داد که چگونه می‌توان نظم آلمانی را با استعداد ناب انگلیسی ترکیب کرد. رسیدن به مقام سوم جام جهانی، بهترین دستاورد تیم ملی انگلیس در ۶۰ سال اخیر (پس

رسیدن به مقام سوم جام جهانی، بهترین دستاورد تیم ملی انگلیس در ۶۰ سال اخیر (پس از قهرمانی افسانه‌ای ۱۹۶۶ پاسر الف رمزی) محسوب می‌شود. توخل باتیمی که میانگین سنی ایده‌آل داشت، فوتبال مالکیتی مدرن، پرسینگ شد ید و ضد حملات زهر آگین را به نمایش گذاشت

می‌کردند. این دیدار صرفاً یک نبرد تیمی نبود، بلکه عرصه تاج‌گذاری اسطوره‌های جدید فوتبال بود. کیلیان امباپه و عبور از مسی؛ ستاره فرانسوی ژال مادرید با دو گلی که در این مسابقه به ثمر رساند، شمار گل‌های خود در جام جهانی ۲۰۲۶ را به عدد شگفت‌انگیز ۱۰ رساند. او نه تنها از رکورد هشت گل لیونل مسی عبور کرد، بلکه با رکورد تاریخی گرد مولر در سال ۱۹۷۰ برابر ی کرد. حالا او بهترین گلزن تاریخ ادوار جام‌های جهانی در قرن بیست و یکم در یک دوره واحد است. مایکل اولیسه در قامت پله؛ اولیسه با پاس گل‌های درخشانش در این تورنمنت، به رکورد هفت پاس گل دست یافت و رکورد تاریخی پله (۶ پاس گل در جام ۱۹۷۰) را به باگانی تاریخی فرستاد. همکاران او با امباپه (پنج پاس گل به یک هم‌تیمی) از سال ۱۹۶۶ تا امروز بی‌سابقه بوده‌است. دکلان رایس در کلپ‌نخنگان؛ هافبک مقتدر انگلیس در دل این جنون ۱۰ گله‌ر، کوردهای تاریخی یکی پس از دیگری فرو می‌ریختند و شکوه این مسابقه را دوچندان می‌کرد.

در دل این جنون ۱۰ گله‌ر، کوردهای تاریخی یکی پس از دیگری فرو می‌ریختند و شکوه این مسابقه را دوچندان می‌کرد.

در دل این جنون ۱۰ گله‌ر، کوردهای تاریخی یکی پس از دیگری فرو می‌ریختند. این دیدار عرصه تاج‌گذاری اسطوره‌های جدید فوتبال بود. کیلیان امباپه و عبور از مسی و مایکل اولیسه در قامت پله؛ اولیسه در این تورنمنت، به رکورد هفت پاس گل دست یافت و رکورد تاریخی ۱۰ گله‌ر (۶ پاس گل در جام ۱۹۷۰) را به باگانی تاریخی فرستاد

پروژه تراکتور لیگ ۲۶، تا به اینجای کار یک شاهکار مدیریتی و فوتبالی بوده‌است. آن‌ها بدون جنجال، دقیقاً روی نقاط ضعف خود دست گذاشتند و ستاره‌هایی را جذب کردند که کیفیت فنی تیم را چند پله بالاتر می‌برند. حالا همه چیز به چند امضای نهایی در دوی بستگی دارد؛ اگر محمدهدی محبی به عنوان پنجمین خرید تابستانی تراکتور معرفی‌شود، پازل هجومی محمد ربیعی کامل خواهد شد. تیریز مهد شور و اشتیاق فوتبالی در ایران است و پرشور هاو امسال بیشتر از هر زمان دیگری بوی قهرمانی را حس می‌کنند. باید منتظر ماند و دید که آیا این ارتش کهکشانی و ترسناک، می‌تواند جام قهرمانی لیگ بر تر را بار دیگر به‌ویترین افتخارات باشگاه تیریزی اضافه کند یا خیر؛ طوفان سرخ‌در راه است و هیچ تیمی در لیگ ۲۶ تا ترکش‌های آن درامان نخواهد بود!

وزارت شهرسازی و معماری ایران

آگهی تجدید مزایده

سازمان سیما، منظر و فضای سبز شهرداری شاهرود در نظر دارد نسبت به تجدید مزایده اجاره غرفه شماره ۳ پارک آبشار با کاربری فروش بلال، آش و اغذیه اقدام نماید، لذا از کلیه متقاضیان دعوت به عمل می آید جهت دریافت اسناد تجدید مزایده مذکور به سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به نشانی www.setadiran.ir مراجعه و یا با تلفن ۰۲۳۳۲۳۷۴۴۲۷۴ - ۰۲۳۳۲۳۴۴۰۴۰ تماس حاصل فرمائید.

ضمناً مهلت دریافت (دائلوله) اسناد تجدید مزایده در سامانه ستاد تا پایان وقت اداری روز پنجشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۵/۱۴ و مهلت ارسال پیشنهادات تا پایان وقت اداری روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۵/۱۱ خواهد بود.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۴/۲۲
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۴/۲۹

حجت الله عباسی، سرپرست سازمان

وزارت شهرسازی و معماری ایران

آگهی مناقصه عمومی تک مر حله ای لکه گیری معابر سطح منطقه یک

موضوع مناقصه: لکه گیری معابر سطح منطقه یک مبلغ و نوع سپرده شرکت در مناقصه: مبلغ ضمانت شرکت در مناقصه به میزان ۱,۸۱۰,۲۸۵,۰۰۰ ریال میباید که میتواند به صورت واریز وجه نقد به حساب ۲۰۵۲۱۴۶۷۲۳ بانک تجارت به نام حساب رابط سپرده پیمانکاران منطقه یک شهرداری و یا به صورت ضمانت نامه بانکی معتبر و یا اوراق مشارکت بینام باشد.

مبلغ و نوع سپرده انجام تعهدات: مبلغ ضمانت انجام تعهدات در هنگام عقد قرارداد معادل ۵ درصد مبلغ قرارداد میباشد.

پیش پرداخت: به این پیمان پیش پرداخت تعلق نمیکیرد.

پیش پرداخت: به این پیمان پیش پرداخت تعلق نمیکیرد.

شهرداری یزد تأمین اعتبار میشود.

مهلت خرید و تحویل اسناد: زمان دائلوله اسناد از تاریخ ۱۴۰۵/۰۴/۲۷ مدت ۵ روز کاری میباشد.

حداکثر تاریخ ثبت پیشنهادات در سامانه ستاد تا ساعت ۱۹ روز یکشنبه

روابط عمومی منطقه یک شهرداری یزد

تراکتور لیگ ۲۶، کهکشانی تر و ترسناک‌تر از همیشه!

روزهای سرخ

نگار رشیدی

بادهای خنک تابستانی تبریز، امسال بوی باروت می‌دهند. در روزهایی که تنور نقل و انتقالات فوتبال ایران به‌اوج حرارت خود رسیده، سرخ‌پوشان تبریزی بی‌پروصا و با سیاستی کاملاً رم‌موز و هوشمندانه، در حال چیدن مهره‌های یک شاهکار فوتبالی هستند. تراکتور که حالا خود را برای دومین فصل پیاپی حضور در لیگ نخنگان آسیا آماده می‌کند، دیگر نمی‌خواهد صرفاً یک شرکت کننده خوش‌نام باشد؛ آن‌ها به‌چیزی کمتر از پادشاهی در ایران و درخشان در قاره کهن راضی نمی‌شوند. امسال اما داسان متفاوت است. دیگر خبری از تصمیمات هیجانی و خریده‌های دقیقه‌نودی نیست. مدیران متمول تبریزی، دور از هیاهو و جنجال‌های رسانه‌ای، پروژه‌های بزرگ را کلید زده‌اند که خورجی آن، ساختن یکی از ترسناک‌ترین اسکودانه‌های تاریخ لیگ بر تر است. پروژه‌ای که با یک تغییر بزرگ روی نیمکت آغاز شد و حالا باید لژیونر ها در خط آتش، به‌اوج خود رسیده‌است.

بزرگ‌ترین غافلگیری تراکتور قبل از شروع خریدهای بزرگ، روی نیمکت رخ داد. در شرایطی که همچنان انتظار ادامه کار با در اگان اسکوپچر داشتند، سکان هدایت‌تی‌تی‌ها به محمد ربیعی سپرده‌شد. مربی باهوش، تاکتیک‌دان و البته سخت‌گیری که نشان داده راه‌بازی گرفتن از ستاره‌ها و ساختن تیم‌های منسجم را به خوبی بلد است، ربیعی نیا مده، قلم‌قرم خود را روی نام چند بازیکن خارجی و داخلی کشید تا جا برای تفکرات تاکتیکی خودش باز شود. نگاهی به لیست خورجی‌های تراکتور نشان می‌دهد که ربیعی به دنبال یک خانه‌تکانی اساسی بوده است؛ مارکو یوهانسون (سنگربان خارجی)، الکساندر سدلار (مدافع صرستانی)، رگی لوشکیویچ و موماگوی دروژدک (مهره‌های هجومی) و مهرداد محمدی (وینگر باسابقه)، این خروجی‌های سریالی، پیام روشنی برای هواداران داشت؛ منتظر بمب‌های بزرگ‌تر باشید. ربیعی اسکلت اصلی تیم شامل مهدی ترابی، امیر حسین حسین‌زاده و مهدی هاشم‌نژاد را حفظ کرد و سپس

فرمان حمله به‌بازار نقل و انتقالات را صادر کرد. اما دستان جذاب نقل و انتقا لات تراکتور زمانی به‌اوج خود رسید که آن‌ها خط حمله خود را هدف قرار دادند. سپس از جدایی دروژدک، تبریزی‌ها به دنبال یک قاتل اهلی در محوطه جریمه حریفان بودند؛ کسی که بوی گل را از فرسخ‌ها دور تر حس کند. قرعه به نام کسی افتاد که هواداران تبریزی سال‌ها از روی دیدنش را با پیراهن سرخ داشتند؛ شهریار مغالو! این ستاره ملی‌پوش که فصل گذشته را در

مدیران پرسپولیس در توجیه این هزینه‌های کهکشانی، به بندهای فسخ قرارداد استناد می‌کنند. آن‌ها مدعی هستند که بند فسخ ۱.۷ میلیون دلاری (۳۵۰ میلیارد تومانی) شهر آیدر ۱.۸ و پرسپولیس دلاری (۳۶۰ میلیارد تومانی) را، در از بند سودی ۷۰۰ میلیارد تومانی را نصیب باشگاه خواهد کرد. اما این روایت بازی چقدر با واقعیت فوتبال ایران همخوانی دارد؟ فوتبال ایران سال‌هاست که از چرخه ترانسفر بزرگ به‌اروپا خارج شده‌است. تیمی که حتی در مسابقات آسیایی حضور ندارد و ویتزینی برای آیدر شدن بازیکنانش در سطح قاره ندارد، چگونه می‌خواهد دو بازیکن جوان و بدون کارنامه بین‌المللی را به قیمت‌های نزدیک به دو میلیون دلار به باشگاه‌های خارجی بفروشد؟ کدام تیم خارجی حاضر است برای بازیکنی که سابقه درخشندگی در لیگ قهرمانان آسیا یا تیم ملی بزرگسالان را ندارد، چنین ارقامی پرداخت کند؟ اینجاست که سرمایه‌گذاری تغییر ماهیت می‌دهد و تبدیل به یک قمار بزرگ می‌شود. پرسپولیس ۳۰۰ میلیارد تومان از منابع فعلی خود را سوزانده، به این امید که شاید روزی یک مشتری خارجی پیدا شود و رویای ۷۰۰ میلیارد تومانی آن‌ها را تغییر کند.

نکته تاریک دیگر این قرار دادها، عقبیه و کارنامه بازیکنان ورودی است. مهدی تیکروی، مجید عبیدی، مهدی زارع، ابوالفضل جالالی، پوریا شهرآرآبادی و پویا پورعلی؛ این لیست خریدهای پرسپولیس است. در میان این اسامی، چند بازیکن با کیفیت به چشم می‌خورند، اما هیچ‌یک کدام آن‌ها مستثنا از لیستند. در هوادار باشیند نامش بلیت بازی روز جمعه را پیش خرید کند. جالب اینجاست که شهرآبادی و زارع، هر دو شواک‌های مهدی تارنار در گل سپر جان بوده‌اند. تارنار که حالا هدایت سرخ‌پوشان را بر عهده دارد، اصرار زیادی به جذب شاگردان سابق خود داشته است. اما آیا پرسپولیس باید به پاتوقی برای بازیکنان یک تیم میانه جدولی تبدیل شود؟ تیمی که برای قهرمانی در لیگ بر تر خلیج فارس می‌جنگد، نیازمند بازیکنانی با ذهنیت برنده و تجربه بازی در تورنمنت‌های بزرگ است، نه بازیکنانی که بزرگ‌ترین دستاوردشان، حضور در تر بهای پنجم و ششم لیگ بوده‌است. در نهایت، پرسپولیس در یک هفته بدون حاشیه و با سرعت ۲۰۰ میلیارد تومان را روانه حساب گل‌گهر واحمت گروژنی کرد. سرعت در مذاکرات خوب است، اما به‌شرطی که این سرعت ناشی از پذیرفتن بی‌چون‌وچرای شروط طرف مقابل نباشد. مقایسه‌این عجله با پرونده کسری طاهری و روبین کازان نشان می‌دهد که مدیران پرسپولیس صرفاً خواسته‌اند از یک چاله به چاه دیگری فرار کنند. پرسپولیس تیمی است که امسال حتی طعم مسابقات آسیایی را نخواهد چشید. در آمدن بازی این باشگاه از بلیت فروشی و حامیان مالی داخلی، کفاف دستمزد های عادی را هم نمی‌دهد، چه رسد به شرایط نامه‌های میلیون دلاری. این ریخت‌پاشی‌های بی‌حساب و کتاب برای بازیکنانی که ستاره نیستند، فردا روزی یقه باشگاه را در کمیت‌ه انضباطی و فیفا خواهد گرفت. روزی که پنجره ها بسته می‌شوند، بدهی‌ها انباشته می‌شوند و دوبار و این هوادار است که باید با چشم‌های گریان، تاوان رویاهای توخالی و ۷۰۰ میلیارد تومانی مدیران را پس بدهد. فوتبال یعنی واقعیت روی زمین، نه ارقام کاغذی پشت میزهای مدیران!

شبی که رده‌بندی از فینال بزرگ‌تر شد

جنون در میامی

آوریل ۱۹۶۸ و بازی مقابل بوکسلاوی، خروس‌ها در ادبیات کلاسیک فوتبال، دیدار رده‌بندی جام جهانی همواره به‌عنوان یک تبعیذ گاه محترمانه شناخته‌می‌شود؛ مسابقه‌ای برای بازنده‌های معزوم نیمه‌نهایی که با پاهایی خسته و روانی آسیب‌دیده، صرفاً برای انجام یک وظیفه تشریفاتی به میدان می‌آیند. اما آنچه در شب گرم و مرطوب استادیوم هاردراک میامی رخ داد، تمام این معادلات و پیش‌فرض‌های تاریخی را به خاکستر تبدیل کرد. نبرد انگلیس و فرانسه در جام جهانی ۲۰۲۶، نه یک بازی تسلی‌بخش، بلکه یک شاهکار تمام‌عیار، یک سمفونی ۱۰ گله‌و یک فینال بی‌تاج و تخت بود که تا دهه‌ها بعد در حافظه جمعی عاشقان مستطیل سبز باقی خواهد ماند. شاهد مسابقه‌ای بودیم که ۲۰ تا شوت در چارچوب و ۱۰ گل تماشایی، رمزهای هیجان‌راندور دید. تقابل تفکرات توماس توخل و دیدیه دشان، به جای یک بازی محتاطانه و بسته، به یک دوئل شمشیربازی بدون سیر تبدیل شد؛ نبردی که در آن، انگلیس با پیروزی ۶ بر چهار، مدال برنزی را بر گردن آویخت که درخشش آن برای سه‌شیر ها، دست‌کم می‌آید ناشد.

وقتی سوت آغاز بازی توسط داور ونزوئلایی به صدا در آمد، کمتر کسی تصور می‌کرد که فرانسه، یکی از قدرت‌های باامنازع فوتبال جهان در یک دهه اخیر، در همان ۴۵ دقیقه ابتدایی این گونه اسیر طوفان تاکتیکی شاگردان توخل شود. انگلیس بازی را با خوشمی‌مقدس و انگیزه‌ای برای جبران شکست تلخ قایق پایانی مقابل آرژانتین آغاز کرد. آن‌ها آمدند، بودند تا ثابت کنند رسیدن شان به جمع چهار تیم برتر، یک اتفاق نبوده‌است. در همان قایق ابتدایی، دکلان رایس، فرامنده خط میانی انگلیس، با یک شلیک سه‌گمین از پشت محوطه جریمه، دروازه مایک منیان را فرو ریخت. این گل، تنها یک جرقه برای انفجار انبار باروت بود. رایس که در این تورنمنت در نقش یک رهبر واقعی ظاهر شده بود، دفاعی به‌درازا سازی بی‌نقص از نقطه کرنر، با گذار گل دوم شد تا بر سه تماشایی آری کونسا، حساب کار را دو بر صفر کند.

اما این شب، شب بو کایو سا بود. ستاره خط حمله آر سنال و تیم ملی انگلیس، با حرکات انفجاری خود خط دفاعی فرانسه را به‌ورانه‌ای تبدیل کرد. در دقیقه ۷۲، یک ضدحمله برق‌آسا و کلاسیک انگلیسی شکل گرفت، ساکا با پاس یک‌ظرفی و چشمنواز در زمین خودی، مدارک را را شغورد (مهاجم برسا در این دوره) را در موقعیت تک‌به‌تک قرار داد. پس از مهار شوت‌های اولیه، این خود ساکا بود که در نقش یک شکارچی قهار ظاهر شد و با دریافت پاس، گل سوم را به ثمر رساند.

فرانسه در ششوک فرو و فته بود. برای نخستین بار از